

## ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΛ Α΄ ΗΧΟΣ

### Στιχηρὰ Προσόμοια, Δεσποτικά Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

**Στίχ. α'.** Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Παῦσον τὰς τῶν δαιμόνων ὀρμάς, τὰς κατ' ἑμοῦ ἐπερχομένας φιλάνθρωπε, ζητούντων τοῦ θανατῶσαι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν, αὐτῶν τὰς βουλὰς τε, καὶ τὰς ἐνέδρας ματαίωσον, τὰς καθ' ἑκάστην, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, καὶ ἐκλύτρωσαι, ἀπὸ τούτων με Δέσποτα, παῦσον τὸ πολυτάραχον, τοῦ βίου κλυδώνιον, ῥῦσαι γεέννης καὶ σκότους, τοῦ αἰωνίζοντος δέομαι, Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι κόσμον μετὰ δόξης, ὡς ὑπεράγαθος.

**Στίχ. β'.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Βίβλων ἀνοιγομένων Χριστέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παρισταμένων, τῷ κριτηρίῳ τῷ σῶ, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἀπόφασιν, πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος, ἐλκομένου καὶ σάλπιγγος, σφοδρῶς ἠχούσης, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος, ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, καὶ καταδικαζόμενος, εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον; Δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν εὐρεῖν τῶν πταισμάτων μου, Χριστέ ὁ Θεὸς μου, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ. γ'.** Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦρας ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστέ, τὸν σὸν Σταυρόν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐρχόμενος, καὶ τύπον ἡμῖν παρέσχες, ἐν σοὶ τοῖς θέλουσι ζῆν, πῶς συνδοξασθῶμέν σοι καὶ ζήσωμεν, αὐτὸς καταξίωσον, καὶ ἡμᾶς συμμετόχους σοι, τῶν παθημάτων, καὶ τῆς δόξης γενήσεσθαι, τὴν σὴν νέκρωσιν, ἑαυτοῖς περιφέροντας, νέκρωσόν μου φιλάνθρωπε, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ ἐκ τοῦ θείου σου φόβου, μέλη τὰ ταύτης καθήλωσον, νεκρὸν πρὸς τὸν κόσμον, ζῶντα δὲ ταῖς ἐντολαῖς σου, μόνον ποιήσας με.

### Ἔτερα, τῆς Θεοτόκου, ὅμοια

**Στίχ. δ'.** Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζω πικρῶς, κατανοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένος, ἀπολογίας μικρᾶς, ἀφορμὴν ὁ τάλας· διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ἐπιφθάσῃ με, τέλος βίου τὸ ἄδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης, πρὸ θανάτου, πρὸ κρίσεως, πρὸ τοῦ μέλλειν με, τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι, ἔνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκεῖνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἀγνὴ τῶν πταισμάτων, ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

**Στίχ. ε'.** Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαιnéσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Θρόνος Χερουβικὸς ἀληθῶς, ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων γεγένησαι· ἐν σοὶ γὰρ ὁ θεῖος Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφήν, ἀναπλάσαι θέλων κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξελήλυθε, σαρκοφόρος ὡς εὐσπλαγχνος, Σταυρὸν καὶ πάθος, δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ Ἀνάστασιν, ὡς Θεὸς ἐδωρησατο· ὅθεν ὡς καταλλάξασαν, ἡμῶν τὴν κατάκριτον, φύσιν τῷ Πλάστῃ σὺν τούτῳ, εὐχαριστοῦντές σοι κράζομεν· Παράσχου πταισμάτων, τὴν συγχώρησιν εὐχαῖς σου, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

**Στίχ. ς'.** Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ῥεῖθρα δακρυρροΐας ἐμῆς, τῆς ἐξ ὀμμάτων μου, Υἱὲ ποθεινότητε, ὁ χρόνος ξηράναι ὅλως, οὐ κατισχύσει ποτέ, ἡ Ἀγνὴ θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· σὺ φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, τὸ φωτίζον φωτίσματι, δι' οὗ φωστῆρες, οἱ μεγάλοι πεπήγασιν, οἱ οὐράνιοι, καὶ τὸ πᾶν κατουσίωται, τί μοι τὸ βλέπειν ἥλιον, φωτὸς ἐμοῦ δύναντος; φῶς μου γλυκὺ πῶς ἐσβέσθης, ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου μου; Λοιπὸν ἀπαλείψω τῶν δακρύων μου τοῖς ρεῖθροις, κόρας ὀμμάτων μου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

### Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνάς, ποτὲ ὄρῳσα πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύη, τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε; Δός μοι λόγον τῆ δούλη σου, Υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρέλθης οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ζωοδότα, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

### Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Ὁ Σταυρὸς σου Χριστέ, εἰ καὶ ξύλον ὄραται τῆ οὐσίας, ἀλλὰ θεῖαν περιβέβληται δυναστείαν, καὶ αἰσθητῶς τῷ κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομεν σε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Στίχ. Α'.** Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδεται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας. Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα. Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα. Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

### Μαρτυρικὸν

**Στίχ. Β'.** Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

### Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

#### Χαίροις ἀσκητικῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα, θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἶρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι, ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

### Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

#### Καθίσματα Σταυρώσιμα

##### Ἦχος πλ. α'

Τόπος Κρανίου, Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτῆρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· Δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτῆρ ἡμῶν, τοῦ κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωὴ. Κύριε δόξα σοι.

### Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

#### Τὸν συνάναρχον Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν Σταυρῷ σε ὄρῳσα Χριστέ ἡ μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

### Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

#### Καθίσματα Σταυρώσιμα

#### Τὸν συνάναρχον Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς οἶδε καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἔκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομεν σε, φιλόανθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

**Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον**

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτῳ, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν**

**Καθίσματα Σταυρώσιμα**

**Τὸν συνάναρχον Λόγον** [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρῳνται, ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομείναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

**Μαρτυρικὸν** [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλάς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

**Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον**

**Τὸν συνάναρχον Λόγον** [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μεμκότα σε κόρας, Υἱὲ παμφίλτατε, ὀφθαλμοῖς καθωρώσης, τὸ φῶς μου σβέννυται· οὐδὲ γὰρ ἥλιον ὄρᾳ ὅλως ἀνέχομαι, ἤθελον Λόγε τοὺς ἐμούς, ἐξορυχθῆναι ὀφθαλμούς, σκοτίσθητι φῶς ἡλίου· ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ, ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.**

Τὸν κόσμον ὑποῖ Χριστός, ὑψωθείς ξύλῳ. Ἰωσήφ.

**Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. α'**

**Ὁ Εἰρμὸς** [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον, ὕμνον ἄδοντα.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τὸν ἀκαταληψία κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπηώρησε, βουληθέντα πάλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, Σταυροῦ μανέντες ὑψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἅπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

**Μαρτυρικὰ**

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις οὐχ ὑποπίπτει, ἐπαίνων Μάρτυρες, ἡ ὑμῶν καρτερία· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πᾶσαν βροτῶν, πόνους ὑπηνέγκατε, καὶ πρὸς λῆξιν ἄπονον, ἐσκηνώσατε εὐφραϊνόμενοι.

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κύματα τῶν βασάνων, ὑπερνηξάμενοι, κυβερνήσει τοῦ Λόγου πανεύφημοι, Χριστοῦ Ἀθληταί, λιμένας ἐφθάσατε οὐρανίους, θείας γαλήνης ὄντως ἐπαπολαύοντες.

**Σταυροθεοτοκίον**

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτε τὸν ἐκ γαστροῦ σου, τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλω ἀδίκως ἀνουσούμενον, Παρθένη ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὕμνησας ὄντως, τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.**  
Πέμπτου πέφυκεν ἄσμα νῦν τῇ Παρθένω.

**Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς**

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τῆς θείας δόξης ἢ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διάνοιξον δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὕμνεῖν σε θεοχαρίτωτε.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐστησας τοῦ θανάτου τὴν ρύμην, τέξασα τὸν ζωῆς, καὶ θανάτου δεσπύζοντα Πανάμωμε, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχὴν μου στήσαι, καὶ σῶσαί με.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σοῦ σεσωμάτῳται, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασφύζων με μεσιτείας σου.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα, κατεδέξω Πάναγνε· διὸ τὰ ὄμβρήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἰκετεύω σε Μητροπάρθενε.

**Ὡδὴ γ'**  
**Ὁ Εἰρμὸς** [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυροῦσαι, καὶ παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληστής πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται, θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζωοῦται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Μαραίνεις τῆς ἀμαρτίας, φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλω δι' ἀγαθότητα, λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθεὶς, γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

**Μαρτυρικὰ**

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δείξας ἀειφανεῖς, ἀστέρας τοὺς Μάρτυρας, ἀσεβείας σκότος διασκεδάζοντας, τούτων παρακλήσεσι Χριστέ, τὴν νύκτα τῶν παθῶν μου ἀποδιώξον, καὶ φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν μου.

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως οἱ εὐκλεεῖς, ἠρίστευσαν Μάρτυρες, νομίμῳ πίστει ἐστεφανώθησαν, καὶ παρανομούντων τὰς βουλὰς, ἐξέκλιναν ἐμφρόνως, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν θείαν ἔλαβον, καὶ τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν.

**Σταυροθεοτοκίον**

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦσιν Ἄγγελικοί, χοροὶ σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

### Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας, τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὄλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνῆ, ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἢ ἀπαλλάξασα, γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μάτην τὴν ταπεινὴν, καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαί με, Δέσποινα ἀόρατοι ἐχθροί, τῇ σῇ καταβληθέντες, ἐπιστάσια διαμένουσιν, ἄπρακτοι, αἰσχύνῃς πληροῦμενοι.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων ζωοποιῶν με, πλήρωσον Δέσποινα, ἢ τὸ θεῖον ὕδωρ κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινούς, ξηράνασα χειμάρρους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θεία σου γαλήνη πραΰνουσα.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρήλθον τὰ σκιωδῶς, τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἰλασμὸν καὶ φωτισμὸν, ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

### ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν θεῖαν ἐννόησας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ψυχῶν τὴν παντελῆ ἀπολύτρωσιν, περιποιούμενος Χριστέ, Πατρὸς εἰς χεῖρας παρέδωκας, τὴν παναγίαν ψυχὴν σου, ἐν ξύλῳ ἐκουσίως κρεμάμενος.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ ἄδικος κριτὴς κατακρίνει σε, δικαιοκρίτα Ἰησοῦ, τεθνᾶναι ξύλῳ κρεμάμενον, ὅπως ἡμᾶς δικαιοσύνης, ἀδίκῳ δυσμενεῖ ὑποκύψαντας.

### Μαρτυρικὰ

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδεῖν κατηξιώθητε Μάρτυρες, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, κινδύνους πλείστοις καὶ θλίψεσι, καὶ ἀνηκέστοις βασάνοις, ἐν γῆ περιφανῶς ὁμιλήσαντες.

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χειμῶνα πειρασμῶν ὑπεξήλθετε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἀμοιβῶν, ἐπουρανίων ἐφθάσατε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, σεπτοὶ κατηριθμήθητε Μάρτυρες.

### Σταυροθεοτοκίον

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥομφαία Θεομήτορ διήλθέ σου, εὐλογημένη τὴν ψυχὴν, ἡνίκα εἶδες σταυρούμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ

εἰς χεῖρας, ψυχὴν τὰς πατρικὰς παραθέμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου  
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἔργων σωτηρία οὐκ ἔστι μοι, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· διό, ἐν πεποιθήσει προσέδραμον, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, πρεσβείαις σου πανύμνητε Δέσποινα.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτὸς τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Ἡλίου ὄχημα σεπτόν, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ τῶν δεινῶν ἀμαυρώσει, καταύγασον καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑφάνασα ἰστὸν ἐξ αἱμάτων σου, παρθενικὸν τὸν οὐρανόν, νεφέλαις Κόρη ἐνδύοντα, καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἀπάτη γυμνωθέντα με ἐνδυσον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κοιλιάδων τῶν τοῦ βίου ὡς κρίνον σε, ἀναλαβὼν ὁ πλαστοουργός, ἐκ σοῦ τῷ κόσμῳ διέπνευσε, πνευματικὴν εὐωδίαν, Παρθένε Παναγία Θεόνομφε.

ᾠδὴ ε'  
Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἔσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἴστασο κρινόμενος δικαιοκρίτα Χριστέ, καὶ κατακρίνων σαρκὶ τὴν ἔχθραν, καλάμῳ τυπτόμενος, καὶ ἐλευθερίαν, τελείαν ὑπογράφων μοι.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστέ ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν ἥλιος, καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διερράγησαν.

Μαρτυρικὰ

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῆς γῆς πληρώματα καθηγιάσατε· ὡς πληρωταὶ γὰρ τῶν θείων νόμων, πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἀγιωσύνην, ἀθλοῦντες ἐκκληρώσασθε.

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ περικαλλέστατοι καὶ θεαυγέστατοι, οἱ θεῖαν δόξαν ἐνδεδυμένοι, καὶ ἀπογυμνώσαντες, ἐχθροῦ τὴν κακίαν, οἱ Μάρτυρες τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν Παναμώμητον Θεοῦ λοχεύτριαν, δι' ἧς κατάρα ἀπεστεριώθη, καὶ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ εὐλογία, ἐδόθη μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου  
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐρω σε βοήθειαν, ἐξαιρουμένην με, ἐν ᾧρα δίκης τῆς καταδίκης, ὅτε ἐπὶ βήματος, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε παραστήσομαι.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμῳ με τροπούμενον, τῆς ἀμαρτίας Ἄγνη, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ἀλλοτρίου, συνεχῶς πλανώμενον, καὶ κρημοῖς πταισμάτων, ὠθούμενον ἐπίστρεψον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄνθρακα κυήσασα, ὃν ἐθεάσατο, ὁ Ἡσαΐας κατάφλεξόν μου, τὴν ὕλην Πανάμωμε, τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ φώτισόν με δέομαι.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σάρκα ἐξ αἱμάτων σου, Χριστῷ δανείσασα, τὰ σαρκικά μου Παρθένε πάθη, δι' ὅλου καθάρισον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὴν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

ᾠδὴ ς'  
Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὑψωθεὶς μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου πάσας τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις ἔπτωσας, καὶ ἔσωσας τοὺς πεσόντας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ψυχαὶ τῶν Δικαίων σε, ἐπὶ ξύλου πάλαι τὴν ψυχὴν, παραδόντα Δέσποτα, ὡς ἦσθοντο αἰωνίων Λόγε, δεσμῶν ἀπελύοντο.

Μαρτυρικὸν

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς στερροὶ ἀδάμαντες, τῶν βασάνων πᾶσαν τὴν πυρὰν, καρτερία γνώμης ὑπηνέγκατε, καὶ τὸν ἐχθρόν, ταπεινωθέντες ἐπτώσατε.

Θεοτοκίον

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμαστὸς ὁ Τόκος σου, ὁ μεγάλα θαύματα ποιῶν, καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις δοξαζόμενος, Θεοτόκε μόνη, πανθαύμαστε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου  
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ καταπιέτω με, ῥαθυμίας Δέσποινα βυθός, ἀμαρτίας κῦμα μὴ καλύψη με, ἀλλὰ τῇ σῇ μόνη πρεσβείᾳ σωθήσομαι.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγαθὸν κυήσασα, εὐεργέτην καὶ δημιουργόν, παναγία Δέσποινα φιλάγαθε, τὴν ψυχὴν μου, κεκακωμένην ἀγάθυνον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμῳ προετύπου σε, ἡ λυχνία τέξασαν τὸ φῶς, τὸ φωτίσαν Πάναγνε τὰ σύμπαντα· διὸ βοᾶ· Ἐσκοτισμένον με φώτισον.

### Ὡδή ζ'

#### Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἔστεψαν ἀκάνθαις σε, Βασιλεῦ ἀθάνατε, δῆμος ὁ παράνομος, προρρίζους ἐκτέμνοντα, τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἴνα ἐπενδύσης με, στολὴν Λόγε ἄφθαρτον, γυμνοῦσαι θελήματι, καὶ φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ σταύρωσιν καὶ πάθος, ἀπαθῆς ὧν κατ' οὐσίαν.

### Μαρτυρικὰ

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύμμορφοι γενόμενοι, παθημάτων Ἅγιοι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, εικότως ὑπάρχετε υἱοί, καὶ κληρονόμοι, Βασιλείας ἀσαλεύτου.

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐλοῖς οὐκ ἐνείματε, σέβας ἀλογώτατον, τὸν ξύλῳ τανύσαντα, χεῖρας Χριστομάρτυρες, σεβόμενοι ὡς πάντων, Βασιλέα καὶ Δεσπότην.

### Σταυροθεοτοκίον

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξένη σου ἡ γέννησις, ὑπάρχει Πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ξύλῳ μαράναντα, τὴν φλόγα τῆς κακίας, καὶ φωτίσαντα τὸν κόσμον.

### Κανὼν τῆς Θεοτόκου

#### Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵμνῶ σε Πανάμωμε, Θεὸν ὑπερύμνητον· ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες, θεοῦντα τοὺς μέλλοντας, Παρθένε Παναγία, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, ζωὴν ἡ κυήσασα, ἔγειρόν με κείμενον, ἐκ τάφου Θεόνυμφε, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.



Τὸν ἀπειροδύναμον, τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, φορέσαντα τέτοκας, Ἀγνή, ὃν ἰκέτευε, δεινῶς ἐξασθενοῦσαν, θεραπεῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

Ῥδὴ ἡ'  
Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὶψιστε Θεέ, ἐπὶ Σταυροῦ ὑψώθης, χολὴν ποτιζόμενος, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς, λόγῃ κεντᾶσαι, ἐναποσφάττων ὄφιν, τὸν ἐν Παραδείσῳ, Ἀδὰμ καταβαλόντα.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Λύεις με δεσμῶν, τῆς ἀμαρτίας Λόγε, θελήσει δεσμούμενος, καὶ αἰωνίοις δεσμοῖς, Σῶτερ δεσμεύων τὸν δυσμενῆ Βελίαρ· ὅθεν σου δοξάζω, τὸ πάθος εἰς αἰῶνας.

Μαρτυρικὰ

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὶφθητε φωτός, ἐν μετοχῇ ἀύλῳ, φῶτα ὄντες δεύτερα, ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος τῆς πλάνης ἐξαίροντα, καὶ πάντων, πιστῶν τὰς καρδίας, φωτίζοντα ἐνθέως.

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερουσαλήμ, τῆς ἄνω ἐλευθέρας, υἱοὶ χρηματίζετε, καταφαιδρύνοντες, τῶν πρωτοτόκων, Μάρτυρες Ἐκκλησίαν, καὶ ὑπερυψοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴστασο Σταυρῷ, κατανοοῦσα Κόρη, πηγνύμενον Δέσποινα, Χριστὸν ὃν ἔτεκες· ὅθεν ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἄναρχε ἀνάρχου, Πατρὸς Υἱὲ καὶ Λόγε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου  
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ περικαλλῆς, καὶ θεαυγῆς Παρθένος, καλῶς ταῖς ιδέαις με, κάλλυνον φαίδρυνον, ὅπως κραυγάζω· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τοῦ φωτός, τῆς μετανοίας πύλην, φωταυγῆ μοι ἄνοιξον, ἀποδεικνύουσα πᾶσαν εὐθεΐαν, ὁδὸν δικαιοσύνης, φέρουσαν εἰς θείου, θελήματος εἰσόδους.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅγιον Ἀγνή, ὑπεραγία Λόγον, πιστοὺς ἀγιάζοντα, ἀρρήτως τέτοκας, τοῦτον δυσώπει, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, νῦν καθαγιάσαι, κακία μανθεῖσαν.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὶρεῖθρον διαυγές, πηγὴ ἀθανασίας, ἐκ σοῦ προελήλυθεν, ἀγία Δέσποινα· ὅθεν βοῶ σοι· Τὰ ρεῖθρα τῶν κακῶν μου, ξήρανον τοῖς ὄμβροισ, τῆς σῆς Ἀγνή πρεσβείας.

ᾠδὴ θ'  
Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον. Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὡς ἀμνὸς ἀνήρηται, ἐπὶ ξύλου Δέσποτα Χριστέ, τὰς σιαγόνας συνθλῶν, λύκου νοητοῦ, καὶ τούτου ἐκ στόματος, ἀφαρπάζων σοῦ τὰ λογικά, Δέσποτα πρόβατα, καὶ προσάγων τῷ Γεννήτορι.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Στέφανον ἀκάνθινον, ἀνεδήσω οἶα Βασιλεύς, βασιλευόντων Χριστέ, τὰ τοῦ πονηροῦ, καθαίρων βασιλεία, καὶ ἐκ ριζῶν τέμνων ἀγαθέ, πλάνης τὴν ἄκανθαν· ὅθεν πιστεῖ σε δοξάζομεν.

**Μαρτυρικὰ**

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦστραπεν ὡς ἥλιος, ἡ βεβαία ἐνστασις ὑμῶν, καὶ πᾶσαν τῶν δυσμενῶν, ἔλυσεν ἀχλύν, Μάρτυρες ἀήττητοι, φωταγωγοὶ πάντων τῶν πιστῶν, πύργοι ἀκλόνητοι, εὐσεβείας ἀξιόγαστοι.

**Στίχ.** Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φάλαγξ θεοσύλλεκτος, στρατὸς θεῖος, δῆμος ἐκλεκτός, ἀγία παρεμβολή, ὠφθητε ὑμεῖς, Μάρτυρες πανεύφημοι, τοῦ πονηροῦ, τὰς παρεμβολάς, ἐξαφανίζοντες, τοῦ Σωτῆρος θεία χάριτι.

**Θεοτοκίον**

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φυτουργὸν ἐκύησας, εὐσεβείας τὸν Δημιουργόν, φυτεύοντα ἐπὶ γῆς, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἀπὸ φυτοῦ, λύνοντα ἄράν, ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

**Κανὼν τῆς Θεοτόκου**  
**Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς**

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεμέλιον ἄσειστον, σωτηρίας τέτοκας Ἀγνή, ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν, θείαις προσταγαῖς, τὸν θεμελιώσαντα, ἐν ᾧ ἡμᾶς, τοὺς εἰλικρινῶς, σὲ μακαρίζοντας, στηριχθῆναι καθικέτευε.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ὁδῷ εἰρήνης με, προσταγμάτων θεῶν ἀπλανῶν, πορεύεσθαι ἀκλινῶς, ποίησον Ἀγνή, δαιμόνων τὸν τάραχον, καὶ τῶν παθῶν, τὰς ἐπαγωγάς, ἀποδιώκουσα, καὶ τὸν νοῦν μου καταυγάζουσα.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυσταγμῷ κρατούμενον, ἀμελείας βλέπων ὁ ἐχθρός, ἐπέρχεται ἀναιδῶς, ὕπνω ἡδονῆς, ἐλπίζων συλησαί με, ἀλλ' αὐτὴ με, φύλαξον Ἀγνή, τῇ ἀκοιμήτῳ σου, μεσιτεία Μητροπάρθενε.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς αὐτοκατάκριτος, ἐννοῶ μου τῶν ἀμαρτιῶν, τὸ πλήθος καὶ τὸ φρικτόν, βῆμα τοῦ Κριτοῦ, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι, ἀλλ' ἡ κριτὴν, τέξασα Θεόν, τότε με τήρησον, Θεοτόκε ἀκατάκριτον.

**Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Σταυρώσιμα**

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρὸν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντῖνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλόανθρωπε.

**Στίχ. α'.** Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

#### Μαρτυρικὸν

**Στίχ. β'.** Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

#### Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

##### Μακαρίζομέν σε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡς ἀμνὸν σε Λόγε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· Ὡ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

#### ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

##### Οἱ Μακαρισμοὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὠμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Αναβάς ἐν τῷ Σταυρῷ, πᾶσαν ἐκλόνησας δαιμόνων πληθύν, καὶ κατέρραξας τὸ ὀλέθριον κράτος, τοῦ τυράννου Δέσποτα Χριστέ, σῶσας τὸ ἀνθρώπινον.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐκεντήθης τὴν πλευράν, κρουνοὺς ἀφέσεως πηγάσας μοι, προσηλώθης δὲ ἐπὶ ξύλου τὰς χεῖρας, ἐξηλώσας ἅπαν ἐμπαθές, τῶν ἀνθρώπων νόημα.

#### Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μιμηταὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, παθῶν γενόμενοι μακάριοι, πᾶσαν βάσανον Ἀθλοφόροι Κυρίου, διελθόντες τῶν ἐν οὐρανοῖς, τερπνῶν ἠξιώθητε.

#### Δόξα...

Προσκυνοῦμέν σε πιστῶς, Θεὸν τὸν ἕνα ἐν προσώποις τρισί, τὴν ἀδιαίρετον, καὶ ὁμότιμον φύσιν, κράζοντές σοι· Δόξα σοι Μονάς, Τριάς ὁμοούσιε.

#### Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὰς τοῦ Υἱοῦ τρώσεις βλέπουσα, τὴν ψυχὴν κατετρώθης, ἀνυμνοῦσα τούτου τὴν πολλήν, ὄντως συγκατάβασιν.